

۲۰۲۰/۰۲/۲۲

عبدالقیوم میرزاده

آیا ما ملت متحد هستیم؟

در کشور ما بیش از چهار دهه است که یک جنگ خانمان برانداز به شدت جریان دارد و همه روزه از میان مردم ما اعم از پیر و جوان قربانی میگیرد و تمام آبادی کشور ما را ویران کرده و هر روز شگاف های جدید اجتماعی را مسبب گشته است. در این دوران بیش از چهار دهه سردمداران و حلقات رهبری هریکی از این شگاف ها و قطب های اجتماعی دهل بیگانه ها را زیر بغل انداخته و تا توانستند مردم ما را به چپ و راست رقصاندند و تا هنوز هم می رقصانند. چون بیگانگان در کشور ما و هم در منطقه روی منافع شان به توافق نمی رسند و حضور پر رنگ کشور های خارجی منافع همسایگان کشور ما را نیز تهدید میکند بناءً حلقات افغانی که حلقه غلامی این بیگانگان و همسایگان را در گردن دارند همچنان با ذرایع و وسائل مختلف و امکانات مادی استخبارات خارجی بحران می آفرینند و به آتش این جنگ افغان دشمن روغن میریزند و باشندگان از همه جا بیخبر این سرزمین بنام افغانستان هم به دنباله روی این بدسگالان ادامه داده و کشور را هر روز از یک بحران به بحران دیگر سوق میدهند.

اگر لحظه ای بر تاریخ پنجهزار ساله خویش چشم ببندیم و صفحات بیشتر از چهاردهه اخیر تاریخ کشور خویش را ورق بزنیم، زیرا در این دوران کشور ما یکی از طولانی ترین دوره های جنگ های نیابتی را تجربه کرده است و همچنان دوران بسیار سرنوشت ساز برای این محدوده جغرافیایی و منطقه بوده است، در این دوران به وضاحت میتوان دید که کمتر آثاری از اتحاد، اتفاق، تعاون، همکاری، اعتماد، همدلی، همبستگی و یگانگی در میان باشندگان این سرزمین وجود داشته تا حکایتگر ملت واحد، متحد و یکپارچه باشد. یک دشمن بر ما تاخت و ما به دشمن دیگری با افتخار پناه بردیم، آن دشمن دگر که بر ما تاخت به دشمنان بیشماری دیگر پناه بردیم و به این ترتیب خود که پاشان بودیم پاشانتر شدیم و شیرازه امور کشور خویش را در بست به دست دشمنان سپردیم.

این مردم ما بود که حکومت ملوک الطوائف متشکل از چاکران حلقه بگوش بیگانگان را زیر نام شرمناک نماینده اقوام که در بُن آلمان ساخته شد و از ریشه با منافع ملی کشور ما و پروسه ملت واحد افغان در تقابل قرار داشت پذیرفتند.

اگر ما ملت واحد هستیم

- چرا در برابر هر تجاوز خارجی و خرابکاری غلامان و متحدین داخلی شان به یک صدا نه، نمی گوئیم؟
- چرا در برابر آنانیکه ما را در خاک سیه نشانده قدر است نمی ایستیم؟

• چرا ما هر روز بیشتر از دیروز به قوم، قبیله، زبان، مذهب و سمت چسبیده و منافع ملی را در پای منافع شخصی، تنظیمی، حزبی، سمتی و قومی قربان می کنیم؟ چرا مردم ما مانند مردمان کشور هند در زمان گاندی به تمامی اموری که منافع دشمنان افغانستان را تأمین میکند نه، نمی گویند؟

نباید خود را فریب بدهیم. ما تا هنوز ملت واحد نیستیم، ما درک سالم از منافع ملی نداریم. آنانیکه امروز زیر نام تنظیم، جهاد، مذهب، قوم و زبان مردم را در گرو گرفته اند و با تمام قوا تلاش دارند تا قدرت را به هر وسیله ای که باشد در دست داشته باشند. مردم را به نظم ستیزی، ویرانگری و هرج و مرج ترغیب میکنند و در تنبانی با پاکستان، ایران، امریکا، روسیه و دیگران تلاش دارند آن دیموکراسی نیم بند که بامصرف گراف مالی و جانی در وجود انتخابات اخیر می تواند سمبولی برای اتحاد مردم ما باشد در تحت پلانهای امریکا - پاکستان و به اشاره مستقیم آنها به بهانه مذاکرات با طالبان تخریب کرده و ملوک الطوائفی را در کشور دوباره حاکم گردانند.

صرف نظر از اینکه جو بایدن کاندید ریاست جمهوری ایالات متحده امریکه در جریان مبارزات انتخاباتی از کدام شیوه های تبلیغاتی برای قانع ساختن مردمش برای کسب آرای بیشتر استفاده میکند و بر دیگران می تازد. احتمالاً پالیسی سازان امریکا همیشه خوشبختی ملت امریکا را در بدبختی سائر ملل جهان جستجو میکنند. اما این ما هستیم تا با درک خواسته ها، پلانها و سترتیژی های آزمندان از منافع ملت خود دفاع کنیم. ما زمانی ملت می شویم که درک کامل از منافع ملی داشته باشیم و تمام منفعت های شخصی، گروهی، حزبی، سیاسی، قومی، سمتی و خانوادگی را از دیدگاه منافع ملی ببینیم. رشد آگاهی ملی در سراسر گیتی تنها به وسیله تعمیم سواد همگانی، تعمیم و توسعه فرهنگ، ارتقای معرفت مردمان از وضعیت خود، منطقه خودشان و جهان و علل و عوامل پیشرفت و عقب مانگی سائر ملل گیتی، یعنی تجارب تاریخی ملل جهان ممکن و میسر گشته است، فقط آنهایی به ساحل خوشبختی گام گذاشته اند که با عقل سلیم و انتباه منطقی از تجارب گذشته، خود در باره سرنوشت مردم و کشور خود تصمیم اتخاذ کرده اند. ما منافع سائر کشور ها را نفی نمی کنیم بلکه منافع ملی ما پیوسته برای ما ارجحیت داشته باشد و از هر وضع ایجاد شده در دنیا برای دستیابی به منافع ملی خود ما استفاده ببریم و اوضاع کشور خویش را خود مدیریت کنیم. باید بدانیم که همه ملل پیشرفته و مترقی جهان این همه سعادت را رایگان بدست نیآورده اند. آنها هم فراز و فرود های فراوان را تجربه کرده و قربانی های بیشمار در این راه داده اند. ما نباید غره به تاریخ خویش باشیم. ما به بدبختی های امروز خویش بیاندیشیم. ما برای مشکلات امروز خویش چاره جویی کنیم. نه تنها جوابیدن بلکه تمام دستگاه ستراتیژی ساز ایالات متحده امریکا در پی استقرار سیطره پاکستان در روپوش طالب در کشور ما میباشد. پاکستان شریک ستراتیژیک امریکا دیروز بود و امروز هم است. امروز بنابر نقش متزاید چین در منطقه پاکستان امتیازات بیشتر از امریکا مطالبه دارد و در این مذاکرات با (طالبان) دقیقاً در همین راستا مشغول چانه زنی می باشند. و طالبان حکومتی عبدالله عبدالله و دارو دسته اش در تنبانی با همین پلان انتخابات ریاست جمهوری را به مشکل مواجه کرده اند و هر روز نیرنگ تازه عنوان میکند. هلند ۱۴ فبروری ۲۰۲۰

پایان

*****

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته ها و مطالب دیگری از این نویسنده را مطالعه کنند، می توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف ایشان رهمایی میشوند.

آیا ما ملت متحد هستیم؟